

fiskeriet tidligere har været af ikke ringe Betydning for den jydsk Fiskerbefolkning.

Efter de fra saglyndig Side saaledes fremkomne Oplysninger har Ministeriet troet fremdeles at burde søge de heromhandlede Bestemmelser opretholdt.

ad § 54.

Slutningsbestemmelsen er tilspiet i Overensstemmelse med Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 73.

ad § 55.

Under Ændringsforslag Nr. 76 er det af Udvalget foreslaaet at udelade de her forestrevne Maalbestemmelser, der efter sammes Formening vilde vække begrundet Misnøje og mange Fortrædeligheder, uden i en tilsvarende Grad at virke gavnligt paa Fiskeængden. Paa den anden Side har Fiskerikonfulenten meget indtrængende anbefalet at fastholde disse Bestemmelser, der indeholde „et af Lovforslagets vigtigste Værn mod Fiskeriets hensynsløse Brug“. Ministeriet skjønner nu heller ikke rettere, end at det ialtsald maa tjene til at formindske Udvalgets Betænkeligheder, naar man holder sig for Die, at Paragrafens Forbud alene gjælder Kjøb og Salg af Ungel og umoden Fisk, men at det derimod, som ogsaa i Fiskerikommissionens Betænkning udførligt udviklet, ingenlunde vilde medføre, at Fiskerne skulde paadrage sig Ansvar allerede ved at fange saadanne Fisk, hvilket ofte slet ikke lader sig undgaa, eller ved at bruge de indfangede Smaafisk til Føde for Mennesker og Dyr eller til Gjødning. Forbudet tilstøter altsaa kun at forhindre de Misbrug, der kunne flyde af, at deslige Fisk blive fangede i den Hensigt at drive Handel med dem; men vil man, hvad Udvalget jo ikke har været uenigt i, optage et saadant Forbud i Loven, forekommer det da ogsaa Ministeriet uundgaaeligt, at Forbudsbestemmelserne nærmere præciseres ved en Tilføielse af de til Definition af Begreberne „Fiskeyngel“ og „umoden Fisk“ fornødne Maalbestemmelser.

ad § 56.

I Fiskerikommissionens ligesom ogsaa i Rejseringens oprindelige Lovforslag, der imidlertid paa dette Punkt blev ændret under Sagens Behandling i Landstinget, var nærværende Paragraf affattet saaledes, at de i den omhandlede Transaktioner kun skulde være forbudte og altsaa strafbare, naar Raagjældende havde været vidende om, at Fangsten havde været ulovlig. Dette maa man fremdeles anse for rigtigt, og man har derfor ikke havt nogen Betænkelighed ved at tage Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 78 tilfølg. Men naar Bestemmelsen affattes i Overensstemmelse hermed, skjønnes der ikke at være tilstrækkelig Føie til, som i Ændringsforslaget Nr. 77 foreslaaet, at fritage Kjøberen eller Modtageren af ulovligt fangede Fisk fra et lignende Ansvar som det, Sælgeren skal være undergivet.

ad § 57.

Den i nærværende Paragraf tidligere optagne Bestemmelse om, at Overtrædelse af de i det foreliggende Lovforslags §§ 29—30 indeholdte Forskrifter skulde medføre Konfiskation af det ulovligt anvendte Vaad, var foreslaaet af Fiskerikommissionen, der gik ud fra, at man ved ogsaa i dette Tilfælde at foreskrive Konfiskation vilde opnaa et langt bedre Kontrolmiddel mod ulovlig Brug af Puls- og Bøtvaad end den i Lov 29de Decbr. 1857 §§ 22—23 anordnede omstændelige Fremgangsmaade. Det maa imidlertid erkendes for at være det mest korrekte, at Konfiskation kun finder Sted af Redskaber, der ere ulovlige, og derimod ikke af saadanne, som i sig selv ere lovlige, men ere blevne anvendte paa en lovstridig Maade, og Ministeriet har derfor med Udvalget, jfr. dets Ændringsforslag under Nr. 82, fundet det rettest, at den omhandlede Bestemmelse udelades. Derimod har man, i Modsætning til Udvalgets Forslag under Nr. 83, fremdeles ikke kunnet Andet end finde det aldeles i sin Orden, at ulovlige Fiske-redskaber blive fratagne den, der har brugt dem hvad enten Sagen mod ham afgjøres ved Dom eller i Mindelighed, hvilket ogsaa nu er den gjældende Regel, jfr. Lov 29de December 1857 § 45.